

Det, man kan diskutere, er selvfølgelig, hvornår det militære instrument skal bruges til at skabe fred eller til at stabilisere en situation. Det er en politisk diskussion, der selvfølgelig altid skal tages med udgangspunkt i, om man kan vinde en fred, om man kan hjælpe mennesker, om man kan forhindre et folkemord og lignende. Men at afskrive, som hr. Rune Lund faktisk lægger op til, at der i Danmark er militær udrustning til at kunne operere militært, er vi ikke enige i, og det bliver vi ikke.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er hr. Martin Henriksen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu står det jo efterhånden klart for enhver, at det er ret uklart, hvad der vil ske, såfremt Socialdemokraterne får magt, som de har agt på udlændingeområdet og vedrørende skattepolitikken. Men det står i hvert fald klart – kunne jeg forstå på den besvarelse, som hr. Jan Petersen gav fru Birthe Skaarup før – at man i hvert fald under ingen omstændigheder har tænkt sig at prioritere sundhedspolitikken. Man vil bare lade det køre, som det hele tiden har kørt. Man vil måske endda skrue det tilbage på det udgiftsniveau, der var i 1990'erne, men det er jo så en anden snak.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til skolepolitikken, for den er der ikke nogen der har nævnt. Socialdemokraterne er jo også stærkt uenige – har jeg i hvert fald forstået – med De Radikale, SF og Enhedslisten om skolepolitikken. Hvad vil man gøre med skolepolitikken, hvis nu man får et flertal efter et valg? Skal folkeskoleforliget opsiges? Skal vi rulle tilbage, sådan at vi har det samme antal matematiktimer eller dansktimer, som vi havde i 2000? Skal formålsparagraffen laves om? Hvad vil man gøre med skolepolitikken, hvis nu man får magt, som man har agt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil på det spørgsmål bare svare: Forlig, vi indgår i, overholder vi, og det er et vilkår, der bringes med ind i den måde, som et flertal skal formulere en ny politik på. Det gælder også på skoleområdet. Man kan sådan set også godt på skoleområdet finde ting, der forener oppositionspartierne, opgaver, der ikke bliver løst af det

nuværende folkeskoleforlig, opgaver, som kan løftes bedre, uden at folkeskoleforliget af den grund direkte angribes.

Må jeg så ikke benytte lejligheden til at bede hr. Martin Henriksen om at lade være med at fordreje, hvad jeg siger. Der er ikke sagt heroppefra, at vi skal nedprioritere sundhedsområdet, der er ikke sagt heroppefra, at vi skal tilbage på et udgiftsniveau som for nogle år siden. Det har jeg ikke sagt. Det er noget, hr. Martin Henriksen på en lidt dårlig måde prøver at lægge mig i munden.

Kl. 10.55

Det, jeg nøjedes med at sige, var, at vi forudsatte, at vi troede, at når regeringen og Dansk Folkeparti rejste rundt og sagde, at der var en kræftbehandlingsgaranti, så var der i realiteten en sådan. Det er forstået, at det er der ikke nu. Det er klart, at vi vil indrette vores arbejde på det herefter. For har samfundet udstedt en garanti til kræftpatienter, skal den selvfølgelig overholdes.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstod det i hvert fald sådan – og det går jeg ud fra er korrekt – at Socialdemokraterne ikke ville opprioritere sundhedsområdet. Det forstod jeg var sådan, hr. Jan Petersen svarede, og det er vel også det, som det socialdemokratiske finanslovsforslag giver udtryk for, nemlig at man ikke vil opprioritere sundhedsområdet. Det har Dansk Folkeparti gjort, lige siden vi kom til, og det har vi sådan set tænkt os at blive ved med.

Men tilbage til skolepolitikken. Jeg forstod det sådan, at hr. Jan Petersen sagde – hr. Jan Petersen siger mange ting, men det gør hr. Jan Petersen jo tit og ofte – at man vil formulere en ny politik på skoleområdet. Så er det bare, vi spørger: Hvad går den her politik ud på? Hvad vil Socialdemokraterne ændre ved f.eks. folkeskolen, ved gymnasiet eller ved erhvervsuddannelserne? For hvis man vil formulere en ny politik, må der også være nogle nye ting i den politik, altså. Sådan må det vel være. Det ville jo være logisk.

Nu var hr. Jan Petersen i sin ordførertale inde på, at BUPL har talt om, at man har skåret ned der, og Danmarks Lærerforening har jo også talt om, at man har skåret ned ude i kommunerne og herindefra, men nu kan vi se, at der faktisk kommer flere penge pr. elev i folkeskolen. Synes hr. Jan Petersen ikke, at det er glædeligt? Og er det eksempelvis ikke glædeligt, at Dansk Folkeparti